

него йдеха многого народа, и огнитаха го.

25 (И неком же на, коато имаше кровотечениe дванадесе годины,

26 И многого пострада въ мнозина лѣкарѣ, и никаки сичко що имаше, и ником помошь не намері, но юще въ пд лошо въваше:

27 Като чв за Иисуса, дойдѣ въ народахъ въз м8, и прикоснаше до дреха та м8:

28 Защото говореше: че ако съмъ до дрехи те м8 се прикоснемъ, ще да исцѣлѣмъ.

29 И толи часъ престанал течениe то на кръвь таї: и оусети въ тѣло то си, защо исцѣлѣ въ болестъ та си.

30 И ѹбие Иисусъ разглаголе че излѣзе сила въ негу, и въжнаше къ народахъ, и рече: кой се прикосна до дрехи те ми;

31 И рекоха м8 оуменици те м8: видишъ че те огнита народа, и говоришъ: кой се прикосна до мене;

32 И възирашесе на сколовъ да види синя, коато направи това.

33 И же на та понеже се оуплаши, и трепереше, защото знаеше синя щото и видѣ, дойдѣ и припадна къ немъ, и каза м8 сичка та истина.

34 И той и рече: дщерко, вѣра та твоа спасе, иди съ миромъ, и еждѣ здрава въ болестъ та си.)

35 И юще той дѣмаше, и дойдѣха въ архистагатъ, и рекоха м8: че дщерка та ти оумрѣ: и защо вече традиша оумителатъ;

36 И Иисусъ ѹбие, като чв слово то, което говореха, рече на архистагатъ: не койсе, съмъ въѣрвай.

37 И не вставай никого да идѣ по него, токму Петра, и Тѣквата, и Тавана брата Тѣквова.

38 И дойдѣ въ къща та архистагова и видѣ гложка, и человѣцы че плачеха, и вѣкаха многу.

39 И като влѣзъ вънѣтре, рече имъ: защо гложите, и плачете; момиче то не е оумрело, но спи.

40 И рѣглѣхамъ: а той като изгна сички та, зема баща та на момиче то и майка м8, и синя щото бѣха съ него, и влѣзе таmъ, дѣто лежѣше момиче то.

41 И като го фанѣ за ржка та, рече м8: талиа кѣми: което ще да рече: момиче (тѣке дѣмамъ), стани.

42 И толи часъ стана момиче то, и ходеше, защото бѣше на дванадесе години: и зачайдихасе съ големо оудивленїе.

43 И запрети имъ многу, никой да не оумнѣ тоба: и рече да и дадатъ да гадѣ.